

عنوان مقاله:

مبانی فقهی مسئولیت مدنی ناشی از نقض حریم خصوصی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فقه اقتصادی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

علی رفیعی - دانشجوی دکتری، گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، واحد تهران مرکزی، دانشکده آزاد اسلامی، تهران، ایران.

بختیار عباسلو - استادیار، گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

عیسی امینی - استادیار، گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، واحد تهران مرکزی، دانشکده آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: مسئولیت مدنی دارای سه رکن ضرر، فعل زیان بار یا تقصیر و رابطه سببیت می‌باشد، با در نظر گرفتن اینکه هر سه این ارکان در هر صورت به می‌تواند به عرف وابسته باشد. در این مقاله به روش تحلیلی توصیفی به بررسی مبانی فقهی مسئولیت مدنی ناشی از نقض حریم خصوصی می‌پردازیم. مواد و روش ها: مقاله حاضر توصیفی تحلیلی بوده و از روش کتابخانه ای استفاده شده است. ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت داری رعایت شده است. یافته ها: یافته های تحقیق حاکی است که با بررسی که در قواعد عمومی مسئولیت مدنی به لحاظ مفهومی، و همچنین نظریات متناسب با نظام حقوقی ایران مشتمل بر دو نظریه تقصیر و خطر، عرف بعنوان معیار تشخیص و ضابطه استنادی، در قواعد عمومی مسئولیت مدنی مطرح می‌باشد. لذا عرف می‌تواند به عنوان یک منبع حقوقی متکی به قانون، مکمل و مفسر اراده قانونگذار و موجب پویایی آن باشد، چرا که انطباق همه مصادیق خطا با نص قوانین، بدلیل گستردگی و تنوع امکان پذیر نمی‌باشد. نتیجه گیری: عرفی بودن مسئولیت مدنی بعنوان یک اصل حقوقی قابل پذیرش می‌باشد. لذا بهره گیری از عرف مستقل در کنار قوانین، منابع معتبر فقهی، فتاوی فقها و اصول حقوقی در موارد سکوت و نبود قانون بعنوان عاملی در بهبود روند جبران خسارات و جلوگیری از سر درگمی سیستم قضایی اثر گذار می‌باشد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: نقض حریم خصوصی، حقوق مسئولیت مدنی، ضرر، ضمان قهری، تقصیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756736>

